

ELS TRES PORQUETS

Hi havia una vegada tres porquets que eren germans, i es van anar pel món a fer fortuna. Als tres porquets els agradava la música i cada un d'ells tocava un instrument. El més petit tocava la flauta, el mitjà el violí i el major tocava el piano.

Després de caminar i caminar i de visitar les ciutats més importants del món, els tres porquets van arribar als afores del poble més maco que havien vist mai. Oh! Que bonic!, van exclamar. I, sense pensar-s'ho dues vegades, van decidir quedar-se a viure allà.

—Ara només necessitem una casa -va dir el més gran dels tres-.

Als altres dos els va semblar una bona idea, i es posessin mans a l'obra, cadascun construint la seva caseta.

—La meua serà de palla, la palla és tova i es pot subjectar amb facilitat. Acabaré molt aviat i podré anar a jugar.

El germà mitjà va decidir que la seva casa seria de fusta:

—Puc trobar un munt de fusta pels voltants, - va explicar als seus germans. Construiré casa meua en un tres i no res amb tots aquests troncs i me n'aniré també a jugar.

El major va decidir construir la seva casa amb maons.

—Encara que em costi molt d'esforç, serà molt forta i resistent, i dins estaré fora de perill del llop. Li posaré una xemeneia per rostir les glans i fer brou de pastanagues.

Quan les tres casetes van estar acabades, els porquets cantaven i ballaven a la porta, feliços per haver acabat amb el problema. De darrere d'un arbre gran va sorgir el llop, rugint de fam i cridant:

—Porquets, us vaig a menjar!

Cada un es va amagar a casa seva, pensant que estaven fora de perill, però el Llop ferotge es va encaminar a la caseta de palla del germà petit i a la porta udolar:

—Bufaré i bufaré i la caseta derrocaré!

I va bufar amb totes les seves forces: va bufar i bufar i la caseta de palla va caure. El porquet petit va córrer el més ràpid que va poder i va entrar a la casa de fusta del germà mitjà. De nou el Llop, més enfurismat que abans en sentir enganyat, es va col·locar davant de la porta i va començar a bufar i bufar grunyint:

—Bufaré i bufaré i la caseta derrocaré!

La fusta va cruixir, i les parets van caure i els dos porquets van córrer a refugiar-se a la casa de maó del major. El llop estava realment enfadat i famolenc, i ara desitjava menjar-se els tres porquets més que mai, i davant de la porta bramar:

—Bufaré i bufaré i la porta derrocaré!

I es va posar a bufar tan fort com el vent d'hivern. Va bufar i bufar, però la caseta de maons era molt resistent i no aconseguia el seu propòsit. Va decidir grimpar per la paret i entrar per la xemeneia. Va lliscar cap avall. I va caure en el calder on el porquet gran estava bullint sopa de naps. Escaldat i amb l'estómac buit va sortir fugint cap al llac.

Els porquets no el van tornar a veure. El major d'ells va renyar als altres dos per haver estat tan mandrosos i posar en perill les seves pròpies vides.

TAGS:

Responsabilidad, compromiso, fuerza, colaboración, valentía, seguridad,